

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies octavus et nonus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1865 [erschienen] 1866

Caput I. De mortuis suscitatis, cæcis, surdis et mutis curatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72229](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72229)

A. BERTHOLO-
DO.

sepeliri non potuit : circa mortem autem mandavit suis, ut post mortem, levato corpore, ad patriam ossa reportarentur. Post mensem igitur levatum est corpus de terra in arca, et, ne fœteret, monialium pars major nares suas claudendo fugerunt in hortum. Hi vero, qui de familia sua erant, verba ejus nullatenus inania, sed veracia existimantes, arca fiducialiter aperta, præter naturam communem et omnium existimationem corpus ejus mirabiliter purgatum invenerunt ita, quod sola ossa absque omni fœtore remanserunt; et, quod mirabilius est, nigra quædam pars conglobata, sicut thus redolens aut myrrha loco viscerum vel intestinorum apparebat. In ipsa autem translatione *b* et post tanta in Urbe Roma et in aliis mundi partibus, præsertimque in regno Sueciæ miracula ad ostentationem meritorum suæ prædilectæ Sponsæ operari dignatus est Sponsus, quod vix lingua narrare vel calamus sufficiat exarare. Et de multis pauca in hoc tertio libello sunt collecta. Unde de mortuis suscitatis, quasi de præstantiori miraculo primum innectitur capitulum *c*.

B

ANNOTATA.

a Imo anno 1373, die 23 Julii.

b Ossa ejus, anno 1373 mense Septembri ex Urbe in Sueciam deportari cepta, Vastenæ deposita fuerunt anno 1374, mense Julio, relicto Romæ in monasterio Panispernæ brachio.

c Capitulo 1 junctimus hic 2 de cæcis, et 3 de surdis et mutis curatis.

CAPUT I.

De mortuis suscitatis, cæcis, surdis et mutis curatis.

A mortis
saltem peri-
culo*a**b**c**d**e**f**g*suspensum
liberat.

Apud ecclesiam Horbi *a*, diœcesis Upsalensis quidam dezlavus *b*, mendax tyrannus, Petrum quendam nomine apprehendit, imputans sibi, quod famulus suus quendam vulnerasset rusticum, ob quam causam dicebat ipsum esse bannitum *c*, et, ille, famulum suum pro se respondere, nihilque sibi imputari debere, respondit. Tyrannus autem apprehenso eo, cum ad sexcentum marcas taliare *d*, tres demum ferri petivit lescas *e* : sed duo curati ibidem existentes, ut periculum suum, sicut posset, redimeret, consuluerunt : quam ob causam vas unum ferri tyranno obtulit : tyrannus vero despectum in hoc fuisse se arbitratus, ad torturas illum poni jussit : perterritus autem homo Deo, et B. Birgittæ votum vovit, quod, si ejus meritis liberaretur, locum de Wasteno, ubi ipsius sanctum corpus requiescit, annuatim per decennium visitaret, dimidiumque cere talentum *f* pro munere offerret. Facto itaque voto, cum nulla evasisset tormenta, ad furcas tandem forti chamo *g* suspensus est : timebat enim profanus ille, quod et accidit, ne, si evaderet, contra eum querelam proponeret.

130 A meridie igitur usque ad solis occasum in patibulo suspensus pependit, et tunc unus illorum Deo odibilium videns ocreas, corporis quoque ornamenta satis bona, voluisset sibi tulisse, sed puer XIII annorum adstans clamavit, dicens : Vide, quid facias, mulierem enim in albis usque ad pectus cri-

nes habentem, hominemque illum sustentantem D ibi video; et homo, Utinam, inquit, sancta illa Mulier, ejus reliquiæ ad terram istam nuper translatae sunt, cujus etiam per tres annos coquus fui, hominem istum juvare vellet ad salutem : ob reverentiam ergo illius præscindam cordam, vestes et ornamenta corporis dimittam; quod et fecit, eumque ibi jacere permisit. Jacens ergo usque ad noctem penitus exanimis et sine spiritu tandem post longum tempus respiravit, aperuitque oculos, et spiritus omnes parumper recuperavit. Manus tamen ambas adhuc ante pectus ligatas fortiter habebat. Denique viribus utcumque recuperatis, retraxit se infra blada *h*, verens, ne crudelissimæ bestię se forsitan redeuntē occiderent. Cumque funiculum disrumpere dentibus niteretur, mox ut illud ori applicuit, velut filum comminutum est. Surgens ergo inde ad locum, ubi prius captus fuerat, et ad sacerdotes nocte ipsa devenit; propositisque coram rege quereimoniis, tyrannus cum suis satellitibus hanc ob rem extra regnum bannitus est *i*.

131 In parochia Fialanebro Arosiensis *k* diœcesis infans quidam sex septimanarum per dies XII infirmatus, tandem ab omnibus per unius horæ spacium mortuus judicatus est : cujus parentes B. Birgittæ præsidium cum lacrymis postulantes, revixit illico, et parentes ejus, qui pro illo voverant cum oblationibus Wastenam perrexerunt. Rusticus quidam Dyngestine incola a parentibus axoris, quod eam exoram haberet, pluries fuerat redargutus; afflixerat quippe illam nonnunquam acriter verberibus. Nocte ergo quadam, cum sana cum eo dormitum iret, morte subitanea juxta eundem jacens præventa fuit. Mane autem factò, uxorem vir extinctam penes se reperiens, Deum ac B. Birgittam obortus lacrymarum singultibus in secreto loco suppliciter exorabat, ut ipse, mortis uxoris innocens, immunis illius consanguineos evadere potuisset. Consanguinei vero et vicini ad tantæ tristitiæ spectaculum concurrentes, et auctorem eum existimantes funus ad feretrum posuerunt amarissime condolendo.

132 Dum autem vir pro vita uxoris, et, ut exers sinestræ opinionis fieret, orationi procumberet; vitæ restituta mulier viva voce sororem suam his verbis alloquebatur : Soror mea, ad quid huc venisti? Et circumspiciens circumstantes de ipsorum causa adventus interrogabat, qui dicebant, morte se ejus percepta venisse; tunc illa; Laus et gloria sit Omnipotenti Deo et sanctissimæ Birgittæ, cujus precibus merui pristina vitæ ad tempus restitui. Vir autem suus redivivam uxorem audiens celeri cursu venit ad eam, flexoque genu, obnixius precabatur, ut, omnibus audientibus, an ipse sui obitus causa exitisset, enarraret; respondit, non, sed secundum voluntatem Dei hoc factum est, ut immensa Christi charitas, qua Sponsam suam Birgittam amplecti dignatus est, in me reveletur, cujus interventionibus de hac etiam * brevi disjungi debeam; et vocato ad se sacerdote, facta confessione, Eucharistia et extrema unctione perceptis. ut vera Christiana spiritum in manus Domini commendavit, conjuge suo ab omni malæ opinionis opprobrio immuni præservato.

133 Quidam in parochia Folberæ, Arosien-
sis diœcesis, uxore mane surgente pro necessa-
rio opere agendo, cum duobus filiis parvulis
quiescebat in lecto; qui filii ululatum horribi-
lem emittentes, subito mortui sunt : quorum
membra

A membra ita livida, livoreque tumentia effecta sunt, ac si verberibus fuissent affecta. Quos videns miserabilis genitor cum lacrymarum profuvio tulit in stupam ex eorum casu nimium dolens, et absque modo pavens, ne quasi interfector ipse ab aliquibus putaretur. Mater vero infantum plenam in sanctam Fœminam habens fiduciam, quod miraculorum per eam patratorum crebro famam atraxerat, venit pro altero dicens: O reverenda Domina, si reddideris mihi istum vivum, portabo eum ad locum tuum in Wastenam cum oblationibus; cuius spiritus cepit festinim in corpus paulatim introire, quem admodum ex decedentibus solet paulatim recedere. Tunc mater nimis exhilarata in gratiarum actionem prorumpens dixit: jam vado ad parochialem ecclesiam, Missamque in honorem Famulæ suæ cantare faciam: deinde tribus vel quatuor elapsis horis, potiore in animo mulier concipiens fidem, O, inquit, gloriosa Domina! scio, quod potens es apud Altissimum, et hunc exanimem jacentem etiam restitue; qui protinus illo ordine, quo et prior, suscitatus est: igitur in Carnisprivio hæc mulier pluribus comitata vicinis, ista secum testantibus, Wastenam venit, et dictos infantulos coram populo multitudine demonstravit.

134 Mulier quædam in Skaningia l peperit infantem, in ultimo spiritu constitutum, qui et incunctanter extinctus est, unde gravissimis mater attackta doloribus, præsertim, quod sacri unda baptismatis irrenatus discesserit, cum omnibus se circumstantibus cepit gloriosam Viduam lacrymose expetere, ut proles sua tam diu sibi restitueretur, quamdiu ex fonte Baptismatis levaretur. Quo facto, non absque cuictorum admiratione et congratulatione ad vitam infans restauratus est: aliquibus vero revoluit hebdomadibus, cum infantulo vivo et incolu Watzstenam mater gradiens infinitas Deo et B. Birgittæ gratiarum actiones referebat, imaginem infantis argentæam pro indulto sibi beneficio offerendo. Per tres horas et ultra puer quidam defunctus, rigidus jacebat et frigidus; cumque jam omnes flerent, votum vovit mater sanctæ Birgittæ, quod, si puer revivisceret non solum ejus limina visitaret, sed et perpetuum sibi aliter corde deserviret. Quo emisso voto, brevique interjecto spatio, surrexit puer ad vitam, quem mater Watzstenam ducens plurimorum fide dignorum testimonio ita factum ostendit. Consimilis gratia de altero fertur puero, qui longiori temporis spatio ad unius fere cereæ faculæ combustionem exanimis perseverans, invocata cum voto Ancilla Christi surrexit a mortuis.

135 Margarita de oppido Eckne Arosiensis diœcesis mortuum peperit infantem, totaliterque denigratum, cuius lingua extra labia extendebatur, eunctis, qui aderant, quod quasi niger carbo in ejus ore haberetur, existimantibus: qui et phantasma magis, quam homo putabatur: hæc ut votum vovit ad Watzstenam, et infans revixit, et in omnibus membris colorem et formam decentem recuperavit. Inghenaldi uxor de oppido Nybille, Strengegensis m diœcesis, cum ingenti labore atque dolore exanimem infantulum enixa est, pro ejus vivificatione parentes, cum per integrum et naturalem diem defunctus jacuisset, egregie Sponsæ Christi fecerunt votum; in quem protinus a fonte vitæ vitalis spiritus ingressus est. Duorum annorum pu-

ella, Margarita nomine, filia Laurentii Massa de oppido Petharphyeto, Strengegensis diœcesis n, supra se incaute lectisterniis positis, subito suffocata est, et mortua: rediens vero mater hora tertia filiam extinctam reperit, membris rigidam, et incurvabilem; pro restitutione ergo filiæ venerabilem dominam Birgittam invocabat, non desistens a prece, donec filiam ante solis occasum redivivam acceperit, Wazstenam delatam multis inibi ostentabat.

136 Bursum puella trium annorum, Catharina nomine, filia Nicolai de oppido Gnotoso Strengegensis Diœcesis casu in stagnum cadens suffocata est, et per integras novem horas a plerisque quæsita minime inveniebatur. Quod ut Mater audivit, surrexit illico et ad stagnum currens, flexis genibus, cum filia se Wazstenam peregre profecturam, devovit, si eandem vivam S. Birgittæ meritis recuperare posset. Quo facto, cadaver in loco, ubi prius sagenis multisque aliis instrumentis fuerat diutius perquisitum, super aquas jacere perspexit: quod ad litus delato, aqua, quæ in submersione influxerat, effluente, matreque obsecrationibus perseveranter instante, puella amissæ vitæ usum recuperavit. In Urbe Roma quædam domina apud S. Mariam de Minerva, cum plures filios retro tempore mortuos peperisset, extinctum infantulum etiam ista vice parturit; huic mater ejus dixit: Fac votum, filia B. Birgittæ, cuius meritis Deus illum forsitan suscitabit. Et illa, Quomodo, inquit, mater, fieri potest, quod dicis, cum sit mortuus? Invocata ergo sancta Fœmina, mox puerulus oculos aperuit, et matris ubera suxit. Item in oppido dicto Skaningen o Lyncopensis diœcesis mulier quædam, nomine Elisabetha, filiam mortuam pariens S. Birgittæ pro filiæ restoratione se devovit, et ex tempore, quæ decesserat, ad vitam rediit. Mulier autem promissa exsolvens redivivam filiam cum argentea imagine in Watzsteno præsentavit.

137 Duo cæci, quorum unus a nativitate, alter vero octo annis cæcus fuerat, in Watzsteno S. Petri ad Vincula *, quia scilicet propter Indulgentias populosa illic multitudo hominum concurrebat, cementibus, qui aderant, multumque stupentibus, videndi usum acceperunt. Item vir quidam et una mulier, similiter cæci, eodem tempore ibidem illuminati sunt. In oppido Rickhem p regni Norwegiæ puellæ xii annorum filiæ Ysæ viduæ, pellicula super oculos rubea et multum spissa crescebat, a qua nihilominus per annum integrum est penitus cæcata; sed cum nullis medicorum artibus illi subveniri posset, vovit se mater una cum filia reliquiarum S. Birgittæ locum in Watzsteno visitare. Mirum etenim dictu; nam, pellicula, veluti cera a facie ignis, continuo evanescente, clarus puellæ visus restitutus est. Petrus valde senex et pauper homo de oppido Mos Schrenensis diœcesis q altera manu dolose debilitatus, et cæcus per tres annos pro sanitate recuperanda almæ Viduæ reliquias visitaturus spopondit, prout potuit capiens iter, cumque pervenisset, meritis illius, quam invocaverat, divina sibi assistente gratia, integram utriusque membri recepit sanitatem.

138 Margaretha, filia Laurentii, femina xx annos ætatis habens, Arosiensis diœcesis, bienio corporali lumine destituta pro ipsius recuperatione Watzstenam iter arripiens misericordia Dei præventa in ipso quoque itinere clarum visum recuperavit. Crispina vidua de oppido Estraribi

A. Bernhol-

do.

a

quod et Romæ facti.

E

cæcos

supple: festo

P

q

non paucos.

A. BERTHO-

BO.

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

Estrarirbi Lyncopensis diocesis 7, in sinistro oculo decem, et in dextero tribus annis percussa, in festo ad Vincula S. Petri utriusque luminaris beneficium in supradicto monasterio, cernentibus multis, accepit. Ex adverso infortunio curatus parochialis Aboënsis diocesis f, Olaus nomine, excæcatus, annos circiter tres cæcus permansit; qui pro visus sui reparatione, nec non pro venerabilis Sanctæ veneratione ter se suum monasterium aditurum, repromittens, limpidum extemplo visum consecutus, in festo Petri ad Vincula pro prima vice votum exsolvens coram domino Joanne Aboënsi episcopo, quod factum fuit, testificabatur, qui nimirum episcopus clericis suis in synodo miraculum tam grande publicavit.

mutos; sur-

dem,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

139 Eo in tempore, quo reliquæ Sponsæ Christi de Urbe ad Watzstenam portabantur, accidit, quod, cum quadam nocte copiosa multitudo, quæ reliquias sequebatur, in quodam magno prato sub tentorii requiesceret; puer quidam mutus ix ætatis habens annos propter pluviam sub feretro reliquiarum ponebatur, ubi, personis attestantibus fide dignis, loquendi usum, quem non petierat, accipere merebatur. Nicolaus pistor a nativitate mutus et in xl anno constitutus, istorum miraculorum fama percepta, gratia adipiscendi loquelam Watzstenam profectus est, qui, soluta in itinere lingua, ad votum exauditus cum gaudio ad propria remeavit. Mulier quibusdam annis surda pro Sancta honoranda, et pro sensuum integritate recuperanda votum vovit, ad locum de Watzsteno se debere proficisci, quo facto, surditate detersa, quod poposcerat accepit, et votum suum deinde perfecit.

et claudos

sanat,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

,

140 Crispina vidua de oppido Harnolienga Luncensis diocesis t regni Daciæ vii annorum filium habuit, Olavum nomine, a nativitate claudum et mutum, quem mater cum alia filia Helena per x dietas in humeris Watzstenum deportatum, in vigilia Pentecostes illic applicuerunt. Ubi puer eodem die plena ad ambulandum et loquendum fortitudine præditus ambulabat, et in conspectu omnium exiliebat. Dominus Magnus, qui fuit de familia B. Birgittæ u, vir utique fide dignus, testatus est, quod, cum esset in monasterio Watzsteno personaliter constitutus, vidit adolescentulum quandam de Vesgotia x civitate Echarensi annorum quindecim, qui a nativitate mutus fuerat, ante reliquias beatæ Birgittæ præsentari, qui mox loquelam adeptus domino Katilmundo confessionem suorum fecit peccatorum.

ANNOTATA.

a Notus est hic locus in mappis Geographicis : sed alia deinceps loca occurrent, quæ vel in Mappis Geographicis non signantur, vel forte non existunt amplius; vel nomina mutarunt, vel admodum vitiose expressa sunt : quare illa tacite præteribo, vel ideo, quod de eorum situ utcumque iudicium, ex adjectis passim, in quibus sita fuerunt, diocesisibus, ferri queat.

b Vox illa barbara latronem, vel hominem crudelium et sævum significare videtur.

c Multæ pecuniaræ obnoxium.

d An Taliaret, seu exigeret?

e Certum ferri pondus seu quantitatem.

f Certam cere massam.

g Videtur vox illa deducta a Græca γάμος Latine, Frenum.

h Vox illa quodvis grani genus significat.

i In exilium pulsus; nimirum sub Alberto Sueciæ rege anno 1374. Vide infra Appendicem Miraculorum S. Birgittæ part. 6.

k Alias Westeraas in Westmannia.

l Passim scribitur Skeningia, estque civitas Sueciæ episcopalis in Ostrogothia.

m Strengnesia est civitas episcopalis in Sudermannia.

n Eadem est diocesis, quæ mox memorata, uti et quæ proxime sequitur num. seq.

o Vide lit. l hic.

p Id oppidum frustra quæsi.

q An Skeningiensis, vel Strengnesiensis?

r In Ostrogothia.

s In Finlandia.

t Lundinum, Scaniæ civitas est, quæ regis Sueciæ Magni tempore in Danorum dominium transierat.

u Ex Israël, S. Birgittæ fratre, Petrus; e Petro Magnus, de quo hic sermo, natus fuit. Vide num. 5 Comment. præv.

x Sueciæ provincia.

CAPUT II.

De paralyticis curatis, liberatis a morbo caduco, et curatis ab aliis diversis infirmitatibus.

Dominus Nicolaus, curatus ecclesiæ parochialis Schwanchalensis diocesis Lyncopensis a paralytici dissolutus, tempore Quadragesimali pro recuperanda sanitate, prout potuit, Watzstenam venit: qui adeo in paucis convaluit diebus, quod sancto die Paschæ, et aliis quamplurimis diebus Missas celebravit, et de cetero ecclesiam suam incolumis gubernavit. Quidam quoque pedibus et manibus contractus, fere omnibus notus ibidem sanatus est. Nobilis quidam, Raginaldus nomine, paralyticus effectus est, ita quod nullius membri dexteræ partis usum haberet, et loquendi amisisset emolumentum: ex quo uxor ejus, sacerdosque curatus, cum ipse personaliter non posset, pro eo voverunt, quod B. Birgittæ limina visitaret, oblaturus pro quolibet articulo naturalis sui officii usu carente marcam unam cere, si ad pristinam salutem reparari contigisset: voto itaque emisso, mirum in modum absque cunctatione sensit, se paulatim sanari et infra paucos dies per pedes Watzstenam adiens, votum suum letabundus exsolvit.

142 In regno Norvegiæ civitate et diocesi Traudiensi b Margarita quædam erat paralytica et muta, totiusque corporis viribus inconsolabiliter destituta, quasi truncus inutilis jugiter in grabato jacens: huic dormienti domina quædam habitu venerando visa fuit dicens: Ego sum Birgitta de Watzsteno, jamque de tua te incurabili infirmitate curabo; tu vero sanata reddes vices, ad meum locum veniens indultum tibi in secreto beneficium propalabis: et, hoc dicto, morbos artus quasi quodam unguento linivit: ex-

pergefacta